

Паниум — число петнадесет

„250“ по три

Jeff Pippenger

2026-02-19

През 2026 г. Тръмп трябва да отбележи „250“ години на Америка, като по този начин се привежда в съответствие с „250“-те години от 457 г. пр. Хр. до Антиох Магн в историята между битката при Рафия и битката при Паний. В края на „250“ години Антиох Магн застава в 207 г. пр. Хр., десет години след Рафия и седем години преди Паний.

Свидетелството на „250“ години също се привежда в съответствие с „250“-годишния период на езически Рим, защото през 64 г. Нерон започна гонението срещу християните, а „250“ години по-късно, с Миланския едикт от 313 г., Константин Велики узакони християнството и гоненията приключиха.

Доналд Тръмп е известен с усилията си да направи Америка отново велика; това е и обозначението на неговите последователи — MAGA. Тръмп е бил представен в пророчеството чрез Константин Велики, Антиох Велики и, разбира се, в първите няколко стиха на Данаил единадесета глава той е Кир Велики, Ксеркс Велики и след това Александър Велики. От указа на Кир, Дарий и Артаксеркс през 457 г. пр. Хр. до историята при Паниум има двеста и петдесет години. Краят на тези „250“ години е в средна точка между Рафия и Паниум, така както и 2026 г. 2026 г. е средата на втория мандат на Тръмп. „250“-те години на Нероновото гонение водят до указ, който прекратява християнското гонение. Линията на Нерон е средната линия от трите линии от „250“ години, представени от Кир, Нерон и Тръмп.

Кир издаде първия указ, а Артаксеркс — третия указ. Кир е първият ангел, а Артаксеркс — третият. Възнамерявам да използвам Кир като символ на всичките три указа, които заедно посочват 457 г. пр. Хр.

Кир започва линия от „250“ години през 457 г. пр. Хр., която завършва в историята на Панион, а това е историята на Антиох Велики, който е Доналд Тръмп. Панион е стихът преди неделния закон. Кир отбелязва началото на линията от „250“ години от историята, представяща републиканския рог на земния звяр, а Кир също така отбелязва началото на линията от 2300 години от историята, представяща протестантския рог на земния звяр.

Нерон поставя началото на една историческа линия, която представя преследване, водещо до компромис. За разлика от Кир и Съединените щати, които представят линия, завършваща в средна точка на пророчески период, линията на Нерон завършва с илюстрация на един прогресивен период на компромис, започващ с Миланския едикт през 313 г., след това с първия неделен закон от 321 г., последван след това през 330 г. от разделянето на Рим на изток и запад. Константин е представен във всички тези три дати. В линията на Нерон от 313 до 330 г. има седемнадесет години. В линията на Кир от битката при Рафия през 217 г.

пр. Хр. до битката при Паний през 200 г. пр. Хр. също има седемнадесет години.

В единадесета глава на Даниил Артаксеркс е третият указ. Третият указ представлява третия ангел и неделния закон. „250“-те години от 457 г. пр. Хр. и „250“-те години от 1776 г. и двете завършват в средата на историята, която се случва непосредствено преди неделния закон от стих шестнадесет. Единадесета глава излага стихове, които в крайна сметка представиха историята от 1989 г. в стих десет, и историята на Украинската война, започнала през 2014 г., представена в стих единадесет, а след това завръщането на Тръмп за втория му мандат през 2024 г., както е представено в стих тринадесет, а след това стих четиринадесет посочва 2025 г., като първият папа от славната земя установява външното видение.

Даниил 11:40 се изпълни през 1989 г., когато Съветският съюз бе повален чрез таен съюз между Йоан Павел II и Роналд Рейгън. Този таен съюз във времето на края през 1989 г. предобразяваше открит съюз в края на пророческия период, започнал през 1989 г. Именно този открит съюз утвърждава видението.

2026 е краят на „250“ години пророческа история, период, който започна с двадесет и две години — от 1776 до времето на края през 1798. Двадесет и двете години от онази начална история намират отражение в двадесет и двегодишната история от 11 септември до 2023. В края на тези двадесет и две години, през 1798, книгата на Даниил бе разпечатана; а след това, в края на двадесет и двете години, започнали на 11 септември и завършили на 31 декември 2023, Лъвът от Юдовото племе започна да разпечатва Откровението на Исус Христос.

Вестта, която бе разпечатана в края на двадесет и две години през 1798 г., бе представена пред обществеността през 1831 г., двеста и двадесет години след като Библията на крал Джеймс бе публикувана през 1611 г. От 1798 до 1831 г. Божието пророческо Слово се отваряше постепенно. Към 1831 г. то вече бе навлязло в общественото пространство и тогава мъжете и жените можеха да бъдат държани отговорни за вестта, която бе разпечатана през 1798 г. После, през 1840 г., настъпи „друго забележително събитие“, както го нарича сестра Уайт, когато бе изпълнено едно предсказание относно исляма.

От завършека на един период от двадесет и две години (1798) до завършека на един период от двеста и двадесет години (1831) е представен период на разпечатването на една вест. Илюстрацията включва ориентир, при който вестта е формализирана, последван от ориентир, който посочва едно предсказание, което впоследствие е било преизчислено, и което, когато впоследствие се изпълнява, поражда ориентир, който отбелязва началото на „чудно проявление на Божията сила“.

Двадесет и двегодишният период в края на движението от 1989 г. беше от 11 септември до 2023 г., когато отново бе разпечатано едно пророчество. Това пророчество по необходимост щеше да постави начало на период на нарастващо познание — познание, което щеше да изпитва и отделя, защото мнозина са призовани, а малцина избрани. Щеше да настъпи момент, когато вестта щеше да бъде изнесена на обществената сцена. Вестта щеше да носи белезите на вест, която е била пророчески преизчислена, и отново щеше да съдържа

предсказание. Когато публичното предсказание се изпълни, вестта щеше да бъде надарена със сила, както е представено в историята на 1840 г. и Петдесетница.

С разпадането на Съветския съюз през 1989 г. Даниил 11:40 беше разпечатан; а през 1996 г. вестта на Даниил 11 беше внесена в общественото пространство. 1996 г. е двеста и двадесет години след 1776 г., която не само постави началото на двадесет и двете години, завършили през 1798 г., но и постави началото на двеста и петдесетте години, които завършват през 2026 г. Републиканският рог достига средна точка при междинните политически избори през 2026 г., а протестантският рог достига до 2026 г., което е края на тридесетгодишен период, започнал с формализирането на вестта през 1996 г., която беше разпечатана във времето на края през 1989 г. Исус винаги онагледява края с началото, така че 2026 г. е годината, в която поправената вест на Среднощния вик трябва да бъде формализирана, тридесет години след като разпечатаната вест от 1989 г. беше формализирана през 1996 г.

Линията от „250“ години, която започва през 1776 г., ви отвежда до 2026 г., средата на мандата на Доналд Тръмп, непосредствено преди битката между Съединените щати и Русия, която започва, когато магарето е развързано и ислямът отново поразява Съединените щати, както стана на 11 септември.

Линията на Нерон от „250“ години е средната линия от трите линии както исторически, така и пророчески. Това определя линията на Нерон като втория ангел, който е второто изпитание, предшестващо третото изпитание. Това второ изпитание е изпитанието за образа на звяра, което представлява постепенното установяване на съюза между църква и държава, типологично представен от Миланския едикт от 313 г., който от своя страна доведе до първия неделен закон през 321 г., а след това и до националната разруха, която неизменно следва след неделен закон, както е представено в историята от 330 г.

Миланският едикт от 313 г. обозначава началото на установяването на отношенията между църква и държава в Съединените щати, което прогресивно води към неделния закон от шестнадесети стих. Това дело започна на 11 септември с Патриотичния акт, но във фрактала в края на времето на запечатването Патриотичният акт и Миланският едикт и двата са образ на действие, което поставя началото на прогресивен период на компромис, водещ към скоро предстоящия неделен закон. Това е първото в поредица от пророчески действия, които непосредствено събират църквата и държавата в Съединените щати и в крайна сметка водят до неделния закон.

Миланският едикт от 313 г. съдържа именно тези елементи в своето историческо свидетелство, тъй като не е бил един-единствен едикт; той е представлявал поредица от писма от Лициний, владетеля на източния Рим. По онова време източният Рим все още е бил силно езически, докато Константин е отварял своето западно царство за християнството. Самото споразумение е било сключено през февруари 313 г., по време на среща на върха, при която Лициний се е оженил и за полусестрата на Константин, за да скрепи съюза им. Писмата на Лициний, които били оповестени в източната част на империята, утвърждавали свободата на богослужение за християните и за всички останали, както и възстановяването

на конфискуваната християнска собственост.

Миланският едикт сложи край на „250“-те години на гонение и представлява период от време, през който всички свободи, представени от едикта, трябва постепенно да бъдат отнемани на християните, докато светът върви с Тръмп към скоро предстоящия неделен закон.

„Ако читателят желае да разбере средствата, които ще бъдат използвани в предстоящия скоро конфликт, нужно му е само да проследи свидетелството за средствата, които Рим е употребявал за същата цел в миналите векове. Ако желае да узнае как паписти и протестанти, обединени заедно, ще постъпят с онези, които отхвърлят техните догми, нека види духа, който Рим е проявявал към съботата и нейните защитници.“

„Царски укази, вселенски събори и църковни наредби, поддържани от светската власт, бяха стъпките, чрез които езическият празник достигна своето почетно положение в християнския свят. Първата публична мярка за налагане на неделното празнуване беше законът, издаден от Константин. (сл. Хр. 321 г.) Този указ изискваше жителите на градовете да почиват в „достопочтения ден на слънцето“, но позволяваше на селяните да продължат земеделските си занятия. Макар по същество да беше езически закон, той беше наложен от императора след неговото номинално приемане на християнството.“
Великата борба, 573, 574.

Числото „25“, което е десятък от „250“, представлява бунт и разделение. „25“-те водачи на лаодикийския адвентизъм, които се покланят на слънцето в осма глава на Езекиил, са отделени от онези, които са запечатани в самата следваща глава, а сестра Уайт ясно отъждествява запечатването в девета глава на Езекиил със запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди от Откровение. Тези „25“ мъже са само десятък от „250“-те именити мъже, които се присъединиха към бунта на Корей, Датан и Авирон. На сестра Уайт ѝ бе забранено да напусне събранието на Генералната конференция от 1888 година, защото Гавриил ѝ каза, че трябва да остане и да запише бунта в Минеаполис, понеже той беше повторение на бунта на Корей. „250“ е символ на бунт и отделяне. В Матей „25“ има три притчи, които поучават за отделянето на нечестивите и мъдрите. И републиканският, и протестантският рог са подчинени на изпитателен срок, представен като четири поколения, и както заветният народ, така и народът, в който заветният народ е установен, са съдени в един и същ период от време.

В рамките на „250“-те години на земния звяр, който е шестото царство на библийското пророчество и е Съединените щати, линията на Нерон посочва един указ, представен чрез Миланския едикт, който бележи началото на постепенно ескалираща юридическа война, завършваща с указа на неделния закон през 321 година, въвеждайки период, който завършва през 330 година с разделянето на целия свят на две класи, представени като изток и запад. Този деветгодишен период от 321 до 330 година е също и седемте дни на Шатроразпъването, които започват с неделния закон от 321 година и завършват, когато Михаил се надига и времето на благодатта приключва през 330 година.

Да се отхвърли милеритското основополагащо разбиране, че именно Рим установява видението, означава да не се издържи основополагащият изпит, който настъпи на 31 декември 2023 г. и завърши, когато първият папа от славната земя беше избран на 8 май 2025 г. Основополагащата истина, която позволи на Уилям Милър да разпознае Рим като символа, който установява видението, е истината, която, ако бъде отхвърлена, навлича силно заблуждение. Провалът на този първи изпит навлича силното заблуждение от Солунци и доказва, че неразумните, които не разбират, не обичат „Истината“. Да се отхвърли символът, който установява външното видение, означава да се отхвърли основополагащият изпит, който е първият от три изпита. Сестра Уайт съгласува първия изпит във времето на Христос с вестта на Йоан Кръстител. Тя посочва, че онези, които са отхвърлили вестта на Йоан, не биха имали полза от ученията на Исус, нито биха могли да видят диспенсиационната промяна, когато Христос премина от двора в Светото място.

Тя съотнесе този прогресивен процес на изпитване към периода на милеритите и учи, че онези, които отхвърлиха вестта на първия ангел, съответстваха на юдеите, които отхвърлиха вестта на Йоан. Във всяка историческа линия онези, които не издържаха първото изпитание, не бяха облагодетелствани от следващата стъпка и бяха заслепени за диспенсиационната промяна на Христос. Онези, които отхвърлиха вестта за 11 септември, не можеха да видят, че Христос е започнал да съди живите. Онези, които не издържат основополагащото изпитание на 2023 година, няма да видят преходната промяна на воюващата църква към тържествуващата църква. Отхвърлителите на което и да било от тези основополагащи изпитания стигнаха до „свършена тъмнина“. Където няма видение, народът стига до свършена тъмнина, а именно Рим установява светлината на външното видение. Тази истина може да бъде разпозната в тримата папи и тяхната връзка с тримата президенти, които стоят в трите битки на стихове десети, единадесети и петнадесети от Даниил единадесета глава.

Външната 250-годишна линия на Кир, която завърши през 207 г. пр. Хр. наред един седемнадесетгодишен период, белязан от битката при Рафия до битката при Паниум, се подравни с 250-годишната линия, която започна с Нерон и завърши с Миланския едикт през 313 г., като по този начин отбеляза седемнадесетгодишния период на Константин Велики. Доналд Тръмп стои като Антиох Велики през 207 г. пр. Хр., което е 2026 г., и също така стои като Константин Велики през 313 г., в началото на времето на изпитанието на образа на звяра. На 4 юли 2026 г. Тръмп като Антиох и Константин прави Америка „велика“. Тръмп е третият от тримата президенти, които се подравняват с трите битки от стихове десети, единадесети и петнадесети. Рейгън беше първият от тези трима, а Обама беше средният. Тези трима президенти носят белега на „истината“, а Рейгън и Тръмп представляват не само първия и третия, но и алфата и омегата.

Пророческата характеристика на всеки от президентите е, че когато управляват, те имат съюз с папата на съответния период. Рейгън и Йоан Павел II бяха тайно съгласувани, когато сваляха Съветския съюз през 1989 г. в изпълнение на десети и четиридесети стих от Даниил единадесета глава. Обама, пробуденият глобалистки президент между Рейгън и Тръмп,

беше философски съгласуван с пробудения папа Франциск. Съюзът на Тръмп с папа Лъв е открит и видим за всички, и през 2025 г. Тръмп беше въведен в длъжност като президент, а Лъв беше въведен като антихрист. Духовната връзка между президент и папа е представена чрез Езавел и Вааловите пророци. Политическата връзка между президент и папа е представена чрез Езавел и Ахав. И в двете представяния Езавел е главата.

„С наближаването ни към последната криза е от жизненоважно значение между Господните оръдия да съществуват съгласие и единство. Светът е изпълнен с буря, война и раздор. Но под един глава — папската власт — хората ще се обединят, за да се противопоставят на Бога в лицето на Неговите свидетели. Това обединение е скрепено от великия отстъпник. Докато той се стреми да обедини своите оръдия във война против истината, ще действа, за да разделя и разпръсва нейните застъпници. Ревност, зли подозрения, злословене — всичко това се подбужда от него, за да предизвика несъгласие и разцепление.“ Свидетелства, том 7, 182.

„В това време на надделяващо беззаконие протестантските църкви, които са отхвърлили „Тъй казва Господ“, ще стигнат до едно странно положение. Те ще се обърнат към света. В своето отделяне от Бога те ще се стремят да направят лъжата и отстъплението от Бога закон на нацията. Те ще въздействат върху управниците на страната, за да бъдат издадени закони за възстановяване на изгубеното надмощие на човека на греха, който седи в Божия храм и представя себе си, че е Бог. Римокатолическите принципи ще бъдат взети под закрилата на държавата. Протестът на библейската истина вече няма да бъде търпян от онези, които не са направили Божия закон свое правило за живот.“ Review and Herald, 21 декември 1897 г.

Лъжепророците на Ваал ядяха на трапезата на Езавел. Езавел беше царицата, а пророците бяха нейни пророци. В четиридесети стих на Даниил единадесета глава Рейгън беше представен като „колесници“ и „конници“ — символи на военна сила, а също и чрез „кораби“ — символ на икономическа мощ. И все пак в стиха именно папството е „царят“ на севера. Пророчески Рейгън беше в подчинение на Езавел. В онзи период светът се удивляваше след звяра, докато папа Йоан Павел II обикаляше света повече от всеки друг папа. Малахи Мартин, известен йезуитски автор, писа за папа Йоан Павел II в книгата си, Keys of This Blood. Заявената предпоставка на книгата беше, че по времето на Йоан Павел II и Рейгън светът тогава се намираше в тристранна борба за световно господство между папството, Съединените щати и Съветския съюз. Мартин предсказа, че папството ще надделее в тази борба. Тайният съюз между Рейгън и антихриста възвестяваше, че движенията за изцеляване на смъртоносна рана на папството са започнали, както е илюстрирано в четиридесети стих и нататък в Даниил единадесета глава. Книгата на Мартин отново изложи отдавнашната цел на папството да завладее протестантска Америка. Готовността на Рейгън да затвори очи пред факта, че папата е антихристът от библейското пророчество, според собственото му свидетелство, се основаваше на погрешното му прилагане на Съветския съюз като антихриста от библейското пророчество.

„Онези, които се объркват в разбирането си на словото, които не успяват да видят значението на антихриста, несъмнено ще се поставят на страната на антихриста.“ Kress

Рейгън беше първият от осемте президенти, които са идентифицирани в първите стихове на Даниил единадесета глава, и той е също така първият от трима от тези осем президенти, които имат пророческа връзка с антихриста. В символиката на трите съюза на Рейгън, Обама и Тръмп може да бъде различен подписът на истината. Рейгън, като първия, олицетворява последния, а различните паралели между Рейгън и Тръмп са удивителни и многобройни. Средният ориентир от трите стъпки, който установява еврейската дума „истина“, е бунтът, за който президентството на Обама е толкова класически пример. На 8 май 2025 г. за първи път беше възведен папа, който беше от Съединените щати, и тайният съюз на Рейгън беше достигнал до открития съюз на Тръмп. През 2025 г. папството открито интронизира папа от славната земя на Съединените щати — самата цел на неговите борби от 1798 г. насам. Онова, което оставаше, за да се изпълни предсказанието на Малахи Мартин, беше неделният закон, при който се осъществява тройният съюз на змея, звяра и лъжепророка.

„Чрез указа, налагащ установяването на папството в нарушение на Божия закон, нашата нация напълно ще се откъсне от правдата. Когато протестантството протегне ръката си през пропастта, за да хване ръката на римската власт; когато посегне над бездната, за да се ръкува със спиритизма; когато под влиянието на този троен съюз нашата страна отхвърли всеки принцип на своята Конституция като протестантско и републиканско управление и предвиди мерки за разпространението на папските лъжи и заблуди, тогава можем да знаем, че е дошло времето за чудотворното действие на Сатана и че краят е близо.“ Свидетелства, том 5, с. 451.

На 4 юли 2026 г. Тръмп възнамерява да отбележи тези „250“ години, докато стои в средата на своето президентство. Тази среда е 207 г. пр. Хр., между битката при Рафия и битката при Паний. Средата на тези седемнадесет години също така обозначава началото на седемнадесетте години на Нерон, които представят 313 година, и постепенното издигане на църковно-държавния образ на звяра, което води до неделния закон от 321 година и до стих шестнадесети. Този период започва през 313 г. с брака между изтока и запада, представен чрез доведената дъщеря на Константин от запада и Лициний от изтока. Периодът, който започва с брачен съюз между изтока и запада, завършва с разделянето или развода на изтока и запада. Средният белег е първият неделен закон.

Рейгън, Обама и Тръмп са пророчески управлявани от трите стъпки на вечното евангелие, които са представени като трима ангели в Откровение четиринадесета глава. В президентството на Обама, което е втората стъпка, имаше двама папи. Франциск, пробуденият папа, последва Йозеф Ратцингер (по-късно папа Бенедикт XVI), който служи като ръководител на Конгрегацията за доктрината на вярата (CDF) от 25 ноември 1981 г. до избирането си за папа на 19 април 2005 г. Ратцингер се оттегли, а Франциск започна своето управление, като по този начин се получи удвояване на папите по време на управлението на Обама.

Обама е обвиняван, че съчетава в себе си както хетеросексуалност, така и хомосексуалност, и е символ на лъжепророка на отстъпническа протестантска Америка, като същевременно е мюсюлманин, което е и религията на лъжепророка Мохамед. Обама беше представителят на политическата система на славната земя — лъжепророка от Откровение шестнадесета, но действителните му политически симпатии бяха насочени към глобалистите — змея. Обама е пророчески шизофреничен, представяйки две лъжерелигии, две сексуални ориентации и две политически системи, и по време на неговото управление имаше двама антихристи. Независимо дали ставаше дума за сексуална ориентация, политическа принадлежност или религиозно убеждение, Обама във всяка област беше отдаден на това да остане в килера. Известен на някои като „Обама Разделителят“ за усилията си да разделя американските граждани едни срещу други, той се отразява също и в прикритите си лични, политически и религиозни убеждения.

Първият антихрист в царуването на Обама бе ръководил Конгрегацията за доктрината на вярата в продължение на двадесет и четири години, преди да стане папа. Конгрегацията за доктрината на вярата е съвременното название на онова, което първоначално се е наричало Служба на инквизицията. Бунтът от периода на Обама съответства на числото „13“ в еврейската дума за истина, която се състои от първата буква на еврейската азбука (Рейгън), тринадесетата буква (Обама) и Тръмп — двадесет и втората буква. Инквизицията несъмнено е символ на бунт. Папа Бенедикт абдикира от престола си в полза на Франциск през 2013 г., по време на шизофреничното царуване на символа на лъжепророците на исляма и отстъпилото от вярата протестантство.

Втората стъпка в вечното евангелие е зрителен изпит и онова, което може да се види във взаимоотношението между Обама и двамата папи, е връзката между гонението, представено от Службата на Инквизицията, и обсебеността на глобалиста от поклонението на майката земя, както е представено от уок папата. Мюсюлманската вяра на Обама представлява разгневяването на народите, предизвикано от исляма, и провала на отстъпническия протестантизъм да изпълни отговорността, представена от името протестант. Един протестант трябва да протестира срещу Рим, но никога да не се прекланя пред Рим.

Първият от тримата папи заявява пред света, че вярва, че е „добрият папа“ от католическото водещо пророчество на Фатима. Йоан Павел II се смяташе за „добрия папа“ на Фатима, който според неговото убеждение в крайна сметка ще управлява целия свят с железен жезъл, когато тройната борба между папството, Съединените щати и глобалистите приключи.

Следващото президентство възвестява ролята на глобалистите на змея, разгневяването на народите от исляма, провала на отстъпилото протестантство да бъде протестантство. Президентството на Тръмп, което бе встъпено в длъжност през 2025 г., открито се съгласува с антихриста на 2025 г. Светлината върху тези три съюза между Рим и Съединените щати е разпечатана в историята на завършека на битката при Рафия и началото на битката при Паниум. Бракът между царствата на Лициний и Константин в началото на седемнадесетте години представлява съюза от 2025 г.

Съюзът от 2025 година е фалшивата притча за десетте девици. Първо бракът се извършва, а след това има период на разследване, който в крайна сметка води до втората фаза на брака, при която се осъществява съвкуплението и вратата се затваря. Фалшивата притча за десетте девици започна през 2025 година и се довежда до завършек при скоро предстоящия неделен закон от стихове шестнадесет и четиридесет и едно на Даниил единадесета глава. В този фалшив брак бащата е Сатана, младоженецът е папството, а невестата е отстъпническа протестантска Америка. В стих четиринадесети на Даниил единадесета глава грабителите на Данииловия народ са Рим, който утвърждава видението. Да се отхвърли определението на Уилям Милър за Рим като символа, който утвърждава видението, е успоредно на отхвърлянето на вестта на първия ангел и вестта на Йоан Кръстител. Когато настоящият антихрист встъпи в длъжност през 2025 година, той утвърди видението за осемте президенти и изпълни стих четиринадесети.

Сега се намираме в храмовото изпитание; второто изпитание, което предхожда лакмусовото и третото изпитание.

Ще продължим с тези въпроси в следващата статия.